ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 408

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς 'Ελληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ. 1

Διατάγματα

Περὶ καθορισμοῦ ἐπιχορηγήσεως γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ καὶ καθαρισμοῦ τῶν ταχ. τηλ. γραφείων Β' καὶ Γ' τάξεως 2

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

* *Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς 'Ελληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

'Απὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ τμῆμα τῆς Θράκης, τὸ ὁποῖον ὑπήχθη εἰς τὴν 'Ελληνικὴν κυριαρχίαν δυνάμει τῶν μετὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον συνθηκῶν, ἐπεκτείνεται ἡ ἐν τῇ λοιπῇ 'Ελλάδι ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ μεταλλείων, λατομείων καὶ ταμείου μεταλλευτῶν καὶ ταμείων ἀλληλοβοηθείας, πλὴν τῶν νόμων 529, 530, 531. Αἱ ἐν Θράκῃ σκωρίαι (προϊόντα καμινείας) ἀρχαίων ἐκμεταλλεύσεων ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος.

"Αρθρον 2.

'Εντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἔχοντες κεκτημένα δικαιώματα κατὰ τὰς διεθνεῖς συνθήκας ἐπὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων ἐν Θράκῃ, ἰσχυρὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταλήψεως τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν 'Ελληνικῶν στρατευμάτων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν ἀνανεωτικὰς αἰτήσεις περιγραφούσας τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ ἐκδικαζομένας διοικητικῶς.

Αἱ αἰτήσεις αὗται συνοδεύονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν τίτλων, σχεδιαγραμμάτων ἢ ἄλλων ἐγγράφων ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει. Οἱ μὴ ὑποβαλόντες ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἀνανεωτικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, θεωροῦνται παρητημένοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, μὴ προσαπαιτουμένης οὐδεμιᾶς περαιτέρω διαδικασίας.

Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων καὶ τὰ διὰ ος τοῦ δικαιώματος ἀπόδειξις, συμφώνως τοῖς τέως ἰσχύουσι νόμοις βαρύνει τὸν ἐνδιαφερόμενον κατά τε τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ νομικὸν μέρος. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κρινόμενα ὡς ἰσχυρὰ κεκτημένα δικαιώματα ἐπὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων ἐν Θράκῃ, παραμένουσι σεβαστά, ἀλλ' ὑπόκεινται ἐφεξῆς εἰς τὴν 'Ελληνικὴν νομοθεσίαν, πλὴν τῆς ἐν τῷ τίτλῳ αὐτῶν καθοριζομένης χρονικῆς ἰσχύος ἥτις παραμένει ἡ αὐτή.

"Αρθρον 3.

Κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τὰ μὴ ὁριστικῶς παραχωρημένα μεταλλεῖα Θράκης δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁπότε ἐνεργεῖται ἐκμετάλλευσις αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ δημοσίων μεταλλείων διατάξεις.

Οἱ ἐξαιρούμενοι χῶροι καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἔχοντας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ χώρου νόμιμα δικαιώματα πρὸς παραχώρησιν τοῦ χώρου τούτου καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου 5 ο/ο τῶν καθαρῶν κερδῶν του, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθοριστησόμενα.

"Αρθρον 4.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 714 Εἰδικοῦ Μεταλλευτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται ν' ἀνακληθῶσι Διατάγματα ἢ Υπουργικαὶ ἀποφάσεις, δι' ὧν ἐξηρέθησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μεταλλευτικαὶ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις περιοχαί, κατὰ τὸν νόμον 530 ἢ κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ περιορισθῇ ἡ ἔκτασις τῶν ἐξαιρεθέντων χώρων ἀφαιρουμένων τῶν κριθέντων ἀγόνων τμημάτων.

Αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι συμβάσεις μετὰ τοῦ Δημοσίου ἐπί τινων τμημάτων τῶν ὡς ἄνω περιοχῶν παραμένουσιν ἰσχυραὶ μέχρι τῆς λήξεως ἢ τῆς ὁπωσδήποτε διαλύσεως τῶν συμβάσεων τούτων.

"Αρθρον 5.

'Εφεξῆς τὰ παραχωρητήρια Διατάγματα μεταλλείων προκαλοῦνται μόνον ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων ὁριζομένην διαδικασίαν. Διὰ πᾶσαν ὅμως ἐπερχομένην βραδύτερον μεταβολὴν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ μεταλλείου, δι' ἣν μέχρι τοῦδε ἀπῃτεῖτο Διάταγμα (π. χ. μεταβίβασιν, ἀποδοχὴν παραιτήσεως, ἀπαγγελίαν ἐκπτώσεως κ.λ.π.) ἐφεξῆς ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 6.

'Επιτρέπεται ἡ δωρεὰν λῆψις λίθων καὶ λοιπῶν ὑλικῶν ἐκ δημοσίων λατομείων μὴ διατελούντων ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν δι' οἰκοδομικὰς ἀνάγκας καὶ οὐχὶ πρὸς ἐμπορίαν, προκειμένου περὶ συνοικισμῶν, ὧν ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας κατοίκους.

'Ομοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ χώρων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον λατόμησις προϊόντων λατομείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν παρακειμένων μεταλλείων, (π. χ. διὰ λιθογόμωσιν τῶν ὑπογείων ἔργων, ἀνέγερσιν οἰκημάτων κλπ.).

* 'Αναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 400 (Τεῦχος Α') τῆς 14 Δεκεμβρίου ε. ἔ. φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 7.

Αί ὑπὸ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 18 παραγρ. 2 τοῦ νόμου 2948 προβλεπόμεναι ὑπὲρ τῶν βιομηχανιῶν εὔνοιαι ἐπεκτείνονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων, ὁσάκις ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν, ἡ παραχώρησις ὅμως τῶν εὐνοιῶν τούτων συντελεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ νόμον 714 Εἰδ.κοῦ Μεταλλευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης τὰ μεταλλεῖα ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου 2948 κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν.

"Αρθρον 8.

Ὁ ἔλεγχος τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς λειτουργίας ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἐξυπηρετουσῶν τὰ μεταλλεῖα (π. χ. οἰκημάτων μηχανῶν, σιδηροδρομικῶν γραμμῶν κλπ.) ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἥτις χορηγεῖ καὶ τὰς τυχὸν πρὸς ἐγκατάστασιν ἀπαιτουμένας ἀδείας.

"Αρθρον 9.

Αἱ ἐκβολάδες (μεταλλοῦχοι ὕλαι ἐξορυχθεῖσαι εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ μὴ ὑποστᾶσαι καμινείαν) ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ μεταλλείου.

Αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι παραχωρήσεις ἐκβολάδων ἐπὶ τῇ βάσει προγενεστέρων νόμων παραμένουσι σεβασταί.

"Αρθρον 10.

Ἐφεξῆς ἡ μία τῶν δύο θέσεων μηχανικῶν μεταλλείων τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μεταλλείων τῆς Ἀης Περιφερείας ὑπάγεται εἰς τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Διευθύνσεως Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι δύο τῶν ἤδη παρὰ τῇ Διευθύνσει Μεταλλείων ὑπηρετούντων ἐκτάκτων προϊσταμένων συνεργείων διὰ τὸν καταρτισμὸν τοπογραφικοῦ χάρτου τῶν σμυριδορυχείων Νάξου, μισθοδοτουμένοι ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τοῦ προσθέτου τιμήματος τῆς Ναξίας σμύριδος ἐφόσον ἤθελε διαρκέσῃ ἡ ὑπηρεσία των αὐτη.

"Αρθρον 11.

Διὰ πᾶσαν ἐφεξῆς ὑποβαλλομένην ἔνστασιν ἢ ἔφεσιν, ἐκδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων, θέσαν νὰ προσάγηται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς ἐνστάσεως, γραμμάτιον εἰσπράξεως δραχμῶν τριακοσίων.

Ἡ αὐτὴ καταβολὴ ὀφείλεται καὶ διὰ πᾶσαν ἀνανεωτικὴν αἴτησιν δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων ἐν Θράκῃ, ἐκδικαζομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τοὺς συμμετέχοντας πρὸς κατάρτισιν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Μεταλλείων παρέχεται ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίαν δραχμῶν ἑκατὸν (100).

"Αρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2258 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ λιγιστοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Μεταλλείων ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως ὁρίζεται. ἢ μετατίθεται ὁ ἔχων πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπαρκῆ λογιστικὴν πεῖραν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

"Αρθρον 13.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» περιλαμβάνονται καὶ οἱ μηχανικοὶ μεταλλείων πτυχιοῦχοι ἀνωτέρων Σχολῶν.

"Αρθρον 14.

Ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως τοῦ παρόντος ἢ τῶν δυνάμει τούτου ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων δύναται νὰ προκύψῃ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Διὰ Διαταγμάτων καθορίζονται καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ.Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βεγόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Κ. Νίδερ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ ἐπιχορηγήσεως γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ καὶ καθαρισμοῦ τῶν ταχ., τηλ. γραφείων Β' καὶ Γ' τάξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου ΒΨΞΗ' «περὶ ταχυδρομ. τηλεγρ. καὶ τηλεφων. ὑπηρεσίας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ., ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

"Αρθρον 1.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1926 ἡ μηνιαία ἐπιχορήγησις γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ καὶ καθαρισμοῦ ὁρίζεται δι' ἕκαστον τῶν ταχ. τηλεγρ. γραφείων β' τάξεως εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (ἀριθ. 150) διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ δραχμὰς ὀγδοήκοντα (ἀριθ. 80) διὰ τὴν θερινὴν τοιαύτην, δι' ἕκαστον δὲ τῶν ταχ. τηλ. γραφείων γ' τάξεως εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (ἀριθ. 100) διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ δραχμὰς ἑξήκοντα (ἀριθ. 60) διὰ τὴν θερινὴν τοιαύτην.

"Αρθρον 2.

Τὰ ταχ. τηλ. γραφεῖα β' καὶ γ' τάξεως Ἀραχώβης (Λεβαδείας), Γαλαξειδίου, Δαδίου, Διδυμοτείχου, Ἐλασσόνος, Ἰθάκης, Καλαμπάκας, Καλλιθέας, Λαγκαδᾶ (Θεσσαλονίκης), Λουτρακίου, Μεγαλοπόλεως, Ὀρεστιάδος, Πύρου, Πλωμαρίου, Πολυχνίτου, Πραβίου, Πανόρμου (Κρήτης), Σπετσῶν, Παραλ. Καλαμῶν, καὶ Λεχαινῶν δὲν δικαιοῦνται τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐπιχορηγήσεως, καθ' ὃν χρόνον χρησιμοποιοῦσι πρὸς φωτισμὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, οὗτινος ἡ δαπάνη καταβάλλεται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντα τὴν βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων διατάξεων παρεχομένην αὐτοῖς ἐπιχορήγησιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

(3)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐ.ἔ ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἐν παρατήματι τοῦ παρόντος Σύμβασι καὶ κανονισμὸς περὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος θαλασσίω λιμένων ὑπογραφεῖσα ἐν Γενεύῃ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν **Λ. Ροῦφος**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Δ. Τανταλίδης**

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας **Α. Ταβουλάρης**

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν **Α. Χατζηκυριάκος**

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διεθνοῦς Καθεστῶτος Θαλασσίων Λιμένων καὶ πρωτόκολλον ὑπογραφῆς.

Ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον, ἡ Βραζιλία, ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία (μετὰ τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν), ἡ Βουλγαρία, ἡ Χιλή, ἡ Δανία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Λιθουανία, ἡ Νορβηγία, αἱ Κάτω Χῶραι, τὸ Σαλβατόρ, τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων Κροατῶν καὶ Σλοβένων, τὸ Σιάμ, ἡ Σουηδία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Οὐρουγουάη, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ὁρίσωσιν ὡς ἔνεστιν εὐρέα τὰ ὅρια τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 ε) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προβλεπομένης ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν, ἐξασφαλίζουσαι, ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτῶν διατελοῦσι θαλασσίοις λιμέσι καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς διεθνοῦς ἐμπορίας, ἰσότητα μεταξὺ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν πάντων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ καλλιτέρα, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου ἀποτελέσματος, μέθοδος συνίσταται εἰς τὴν σύναψιν γενικῆς συμβάσεως, εἰς ἣν νὰ δύνανται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσωσιν ὡς ἔνεστι πλείονα Κράτη.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐν Γενούῃ, τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1922, συνελθοῦσα διάσκεψις ἠτήσατο, δι' ἀποφάσεως διαβιβασθείσης πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὀργανισμοὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῇ συναινέσει τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας, ὅπως συνομολογηθῶσι καὶ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς τάχιστα αἱ εἰς τὸ καθεστὼς τῶν συγκοινωνιῶν ἀφορῶσαι καὶ ὑπὸ τῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν προβλεπόμεναι διεθνεῖς συμβάσεις καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον 379 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν ἄλλων συνθηκῶν πρυέβλεψαν τὸν καταρτισμὸν γενικῆς συμβάσεως περὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν λιμένων.

Ἀποδεξάμεναι τὴν πρόσκλησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως μετάσχωσι συνδιασκέψεως, συγκληθείσης ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ, ἀποδεκτοῦ γενομένου κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν συνδιάσκεψιν καὶ, ὅπως συνομολογήσωσι πρὸς τοῦτο μίαν γενικὴν σύμβασιν, τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη, διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν: (ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων).

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων ἐν πλήρει τάξει, συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὸν ὧδε προσηρτημένον, περὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμόν, ὃν υἱοθέτησεν ἡ δευτέρα γενικὴ συνδιάσκεψις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῆς διαμετακομίσεως, συνελθοῦσα ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμὸς θὰ θεωρῆται ὡς ἀποτελῶν ὁλοκληρωτικὸν μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν, δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ, ὑφ' οὓς ὅρους ἔχουσιν αὗται διαπυπωθῇ ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις οὐδαμῶς θίγει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν διατάξεων τῆς ἐν Βαρσαλλίοις, τῇ 28 Ἰουνίου 1919, ὑπογραφείσης συνθήκης εἰρήνης, ἢ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄλλων ἀναλόγων συνθηκῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὰς συνθήκας ταύτας ἢ τὰς ὑπ' αὐτῶν εὐεργετουμένας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παροῦσα σύμβασις τῆς ὁποίας ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις, γαλλικὴ τε καὶ ἀγγλικὴ ἐξ ἴσου, θ' ἀποτελῶσιν αὐθεντικὰ κείμενα, θὰ φέρῃ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ θὰ δύναται, μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1924, νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ παντὸς Κράτους ἀντιπροσωπευθέντος κατὰ τὴν ἐν Γενεύῃ συνδιάσκεψιν, ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπὸ παντὸς Κράτους, εἰς ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις χρήζει κυρώσεως. Τὰ τῆς κυρώσεως ἔγγραφα δέον νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὑποχρεούμενον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς πάντα τὰ ὑπογράψαντα ἢ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου 1924, πᾶν Κράτος ἀντιπροσωπευθὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ μνημονευομένην συνδιάσκεψιν, πᾶν μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πᾶν Κράτος, εἰς ὃ, τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως, θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἡ προσχώρησις θὰ ἐνεργῆται δι' ἐγγράφου ἀνακοινουμένου πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως κατατίθηται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως τὴν προκειμένην κατάθεσιν εἰς πάντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ πέντε Κρατῶν κύρωσιν αὐτῆς. Ἡμερομηνία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς θὰ εἶναι ἡ ἐνενηκοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς πέμπτης κυρώσεως. Μεταγενεστέρως, ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ προσκτᾶται ἰσχύν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἕν ἕκαστον συμβαλλόμενον μέρος, ἐνενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως.

Συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ 18ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ καταχωρίσῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ τηρῇ εἰδικὸν κατάλογον, ἐν τῷ ὁποίῳ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9, θὰ μνημονεύωνται τὰ ὑπογράψαντα, κυρώσαντα, προσχωρήσαντα ἢ καταγγείλαντα τὴν παροῦσαν σύμβασιν συμβαλλόμενα μέρη.

Ὁ κατάλογος οὗτος θὰ εὑρίσκηται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας καὶ θὰ δημοσιεύηται ὡς οἷόν τε συχνάκις, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 αὐτῆς, ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ δύναται νὰ καταγγελθῇ ὑφ' οἱουδήποτε τῶν συμβαλλομένων μερῶν, μετὰ παρέλευσιν πενταετοῦς προθεσμίας, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ καταγγέλλον αὐτὴν συμβαλλόμενον μέρος. Ἡ καταγγελία θὰ ἐνεργῆται δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀντίγραφον τῆς προκειμένης γνωστοποιήσεως, σὺν τῇ πληροφορίᾳ περὶ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, θὰ στέλληται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, πρὸς πάντα τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα μέρη.

Ἡ καταγγελία θὰ παράγῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦτο μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ γνωστοποιῆσαν αὐτὴν Κράτος.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος, ὑπογράψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἢ προσχωρῆσαν εἰς αὐτήν, δύναται νὰ δηλώσῃ, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως αὐτοῦ, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχὴ τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν δεσμεύει τὰ πέραν τῶν θαλασσῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ διατελοῦντα Προτεκτοράτα, ἀποικίας, κτήσεις ἢ ἐδάφη, μήτε ἐν τῷ συνόλῳ, μήτε ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον, καὶ δύναται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσῃ κατ' ἰδίαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5, ἐξ ὀνόματος ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν διὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δηλώσεως ἐξαιρουμένων καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν κειμένων προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν τούτων.

Ἡ καταγγελία δύναται ὡσαύτως νὰ χωρήσῃ κατ' ἰδίαν δι' ἓν ἕκαστον τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν κατὰ τὴν καταγγελίαν ταύτην θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ δύναται νὰ ζητηθῇ κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πρ μνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἐννάτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ἑνὶ ἀντιτύπῳ, ὅπερ θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

(ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν πληρεξουσίων).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θεωροῦνται θαλάσσιοι λιμένες, οἱ κατὰ κανόνα ὑπὸ θαλασσοπλοίων συχναζόμενοι καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον χρησιμοποιούμενοι.

Ἄρθρον 2.

Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 8 διατυπουμένην ἐπιφύλαξιν, πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένοις θαλασσίοις λιμέσιν, ἐξασφαλίζῃ ὑπὲρ τῶν πλοίων παντὸς ἄλλου συμβαλλομένου Κράτους, καθεστὼς ἴσον πρὸς τὸ διέπον τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοῖα ἢ τὰ πλοῖα οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν προσεγγίσεως εἰς τοὺς λιμένας, τὴν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ τὴν πλήρη κάρπωσιν τῶν παρεχομένων εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας εὐκολιῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ οὕτω εἰσαγομένη ἀφομοίωσις θὰ ἐπεκτείνηται εἰς πάσης φύσεως εὐκολίας, οἷαι ὁ προσδιορισμὸς θέσεων εἰς τὴν ἀποβάθραν αἱ εὐκολίαι φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τῶν ἀναδόχων ἢ παντοειδῶν ἱδρυμάτων, εἰσπραττόμενα πάσης φύσεως δικαιώματα καὶ τέλη.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου οὐδαμῶς περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἑνὸς θαλασσίου λιμένος, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων, ἅτινα κρίνουσι σκόπιμον νὰ λαμβάνωσι διὰ τὴν καλὴν τοῦ λιμένος διοίκησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα συνάδωσι πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένης ἰσότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἅπαντα τὰ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λιμένων εἰσπραττόμενα δικαιώματα καὶ τέλη δέον νὰ δημοσιεύωνται προσηκόντως πρὸ τῆς θέσεως αὐτῶν εἰς ἐφαρμογήν.

Τὸ αὐτὸ δέον νὰ ἐφαρμόζηται προκειμένου περὶ τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν καὶ τῶν περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοιούτων.

Ἐν ἑκάστῳ θαλασσίῳ λιμένι, ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ θὰ τηρῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων κώδικα τῶν ἐν ἰσχύϊ δικαιωμάτων καὶ τελῶν, ὡς καὶ τῶν κανονισμῶν ἀστυνομίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν ἢ ἀναλόγων δασμῶν, τῶν διαπυλίων, τοπικῶν ἢ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τελῶν, ὡς καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων ἐξόδων, τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων διὰ θαλασσίων λιμένων, διατελούντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, οὐδαμῶς θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψι ἡ σημαία τοῦ πλοίου, οὕτως ὥστε οὐδεμία διάκρισις νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς σημαίας οἱουδήποτε συμβαλλομένου Κράτους, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς σημαίας τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διατελεῖ ὁ λιμήν, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἵνα μὴ ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 τεθεῖσα ἀρχὴ τῆς ἐν τοῖς θαλασσίοις λιμέσιν ἰσότητος ἀδρανήσῃ συνεπείᾳ ἄλλων μέτρων καθιερούντων διακρίσεις καὶ λαμβανομένων κατὰ τῶν πλοίων συμβαλλομένου Κράτους, χρησιμοποιοῦντ ς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος λιμένας, ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 20, 21 καὶ 22 τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1923 ὑπογραφεῖσαν σύμβασιν περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐφαρμόζονται εἰς μεταφορὰς ἐχούσας προέλευσιν ἢ κατεύθυνσιν θαλ σσιόν τινα λιμένα, ἀσχέτως ἐὰν τὸ συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος τυγχάνῃ ἢ μὴ (συμβαλλόμενον) μέρος τῆς ρηθείσης συμβάσεως, περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄρθρα δέον νὰ ἑρμηνευθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρωτοκόλλου ὑπογραφῆς τῆς ρηθείσης συμβάσεως. (Ἴδε Παράρτημα).

Ἄρθρον 7.

Ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι, ὡς ἰδίᾳ οἱ ἔχοντες ὡς βάσιν εἰδικὰς γεωγραφικάς, οἰκονομικὰς ἢ τεχνικὰς συνθήκας, δὲν δικαιολογοῦσιν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος, οἱ ἐν οἱῳδήποτε θαλασσίῳ λιμένι διατελοῦντι ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰσπραττόμενοι τελωνιακοὶ δασμοὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ λοιπὰ τελωνιακὰ σύνορα τοῦ ἰδίου Κράτους, ἐπὶ ἐμπορεύματος τῆς αὐτῆς φύσεως, ἔχοντος τὴν αὐτὴν προέλευσιν ἢ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν.

Ἐὰν ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων, ὡς οἱ προμνημονευόμενοι, συμβαλλόμενόν τι Κράτος παρέχει ἐπὶ ἄλλων ὁδῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, εἰδικὰς τελωνιακὰς εὐκολίας, δὲν θὰ χρησιμοποιῇ ταύτας, ὡς μέσον παραλόγου διακρίσεως, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς διὰ τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένων θαλασσίων λιμένων ἐνεργουμένης εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα, γνωστοποιοῦν τοῦτο διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐεργετήματος ἰσότητος ἐπὶ οἱουδήποτε πλοίου Κράτους, μὴ ἐφαρμόζοντος πραγματικῶς ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένοις λιμέσιν, τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβαλλομένου Κράτους.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένου μέτρου, τὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοιαύτης ἐνεργείας σχὸν Κράτος καὶ τὸ καθ' οὗ αὕτη ἀπευθύνεται τοιοῦτο, δικαιοῦνται ἀμφότερα, νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ διαρκοῦς δικαστηρίου διεθνοῦς Δικαιοσύνης δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν γραμματείαν αὐτοῦ· τὸ δικαστήριον θ' ἀποφασίζῃ κατὰ τὴν συνοπτικὴν δικδικασίαν.

Οὐχ' ἧττον πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι παραιτεῖται τὸ δικαίωμα λήψεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων μέτρων, ἐναντι πάντων τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα θὰ προέβαινον εἰς τὴν αὐτὴν δήλωσιν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὴν θαλασσίαν ἀκτοπλοΐαν.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώνῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ρυμουλκήσεως ἐν τοῖς θαλασσίοις αὐτοῦ λιμέσιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τηρῇ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4.

Ἄρθρον 11.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώνῃ καὶ διαρρυθμίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν πλοηγίαν.

Ἐὰν ἡ πλοηγία τυγχάνῃ ὑποχρεωτικὴ, αἱ διατιμήσεις καὶ αἱ παρεχόμεναι ὑπηρεσίαι θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4, πλὴν, ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ ἀπαλλάσσῃ τῆς ὑποχρεωτικῆς πλοηγίας τοὺς ὡρισμένους τεχνικοὺς ὅρους πληροῦντας ὑπηκόους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα, ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν καὶ ἐμπνεόμενον, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν μόνον εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς πληροῦντα τοὺς κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν νομοθεσίαν ἀπαιτουμένους ὅρους, δι' ἀδειῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα.

Τὰ δι' ἀδειῶν μεταφορᾶς μεταναστῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα θ' ἀπολαύωσι, ἐν πᾶσι τοῖς θαλασσίοις λιμέσιν, ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένων πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς πλοίου, εἴτε εἰς ἰδιώτας, εἴτε εἰς δημοσίας ὑπάδας, εἴτε εἰς τὸ Κράτος ἀνήκοντας.

Οὐχ' ἧττον, οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰς χρησιμοποιούμενα δι' ἀστυνομικὰς ἢ διοικητικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει, δι 'ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας τοιαῦτα, οὐδ' εἰς οἱονδήποτε ἄλλο πλοῖον, ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιούμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ναυτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἀεροναυτικῶν δυνάμεων Κράτουτινός.

Ἄρθρον 14.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ ἁλιευτικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἁλιεύματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν διὰ συνθήκης συμβάσεως ἢ συμφωνίας, συμβαλλόμενον τι Κράτος παράσχῃ δικαιώματά τινα εἰς ἕτερον Κράτος ἐν ὡρισμένῃ ζώνῃ ἑνὸς τῶν θαλασσίων αὐτοῦ λιμένων, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαμετακομίσεως τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Κράτους τούτου ἢ κατευθυνομένων πρὸς αὐτὸ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, οὐδὲν ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται, ἐπωφελούμενον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, νὰ διεκδικήσῃ ἀνάλογα δικαιώματα.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος, ἀπολαῦον τοιούτων δικαιωμάτων, ἐν θαλασσίῳ λιμένι συμβαλλομένου ἢ μὴ Κράτους τινός, ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται, παρέχον τοιαῦτα δικαιώματα εἰς μὴ συμβαλλόμενον Κράτος, ὅπως διὰ τῆς πρὸς τοῦτο καταρτιζομένης συμφωνίας, ἐπιβάλῃ αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐξαιρετικῶς καὶ δι' ὡς ἔνεστι βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ἐπιτρέπεται ἡ, διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν μέτρων, λαμβανομένων ὑπὸ συμβαλλομένου τινὸς Κράτους ἐν ὥραις σοβαρῶν γεγονότων, δυναμένων νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ζωτικὰ τῆς χώρας συμφέροντα, παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 ἕως 7 συμπεριλαμβανομένου, ἐξυπακουομένου ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ τηρῶνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ἄρθρον 17.

Οὐδὲν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διαμετακόμισιν ταξειδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος ἢ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ ἐδάφη αὐτοῦ ἀπαγορεύεται, εἴτε διὰ λόγους δημοσίας ὑγιείας ἢ ἀσφαλείας, εἴτε χάριν προφυλάξεως κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς μὴ διαμετακομιστικὰς μεταφοράς, οὐδὲν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦται, ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν ταξειδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος, εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, δυνάμει ἐθνικῶν νόμων.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ προφυλακτικὰ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐπικινδύνων ἐμπορευμάτων ἢ παρομοίας φύσεως τοιούτων, ὡς καὶ μέτρα γενικῆς ἀστυνομίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς τῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων τῶν ἐδαφῶν αὐτοῦ μεταναστῶν τοιαύτης, ἐξυπακουομένου ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ συνεπάγωνται διακρίσεις, ἀντικειμένας εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Οὐδεμία ὡσαύτως διάταξις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀντίκειται εἰς τὰ μέτρα, ἅτινα εἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι ἢ θὰ εἶναι τυχὸν ὑποχρεωμένον νὰ λαμβάνῃ, εἴτε δυνάμει γενικῶν διεθνῶν συμφωνιῶν, ὧν μετέχει ὡς συμβαλλόμενον μέρος, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι συνομολογηθησομένων τοιούτων, ἰδίᾳ δυνάμει τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνολομογηθεισῶν συμφωνιῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων, τὴν διαμετακόμισιν, τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδικῆς τινος κατηγορίας ἐμπορευμάτων, ὡς τοῦ ὀπίου ἢ ἑτέρων ἐπιβλαβῶν φαρμάκων, τῶν ὅπλων ἢ τῶν ἁλιευτικῶν προϊόντων, εἴτε δυνάμει γενικῶν συμφωνιῶν, σκοπουσῶν τὴν πρόληψιν πάσης προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, φιλολογικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ἢ συμφωνιῶν περὶ πλαστῶν σημάτων, πλαστῶν ἐνδείξεων προελεύσεως ἢ ἄλλων μεθόδων τοῦ δολίου ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐμπολέμων καὶ τῶν οὐδετέρων ἐν ὥρᾳ πολέμου, οὐχ' ἧττον θὰ ἰσχύῃ, ἐν καιρῷ πολέμου, ἐν τῷ μέτρῳ, καθ' ὃ θὰ συμβιβάζηται πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, περὶ ὧν ὁ λόγος.

Ἄρθρον 19.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, ἅμα ὡς αἱ περιπτώσεις τὸ ἐπιτρέψωσιν ἢ τοὐλάχιστον κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιφέρωσιν εἰς ἐκείνας τῶν συμβάσεων, αἵτινες θὰ ἴσχυον τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1923, καὶ θὰ ἀντέβαινον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς ἐναρμόνισιν αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας τροποποίησιν, ἣν θὰ ἐπέτρεπον αἱ γεωγραφικαί, οἰκονομικαὶ καὶ τεχνικαὶ συνθῆκαι τῶν χωρῶν καὶ περιοχῶν, εἰς ἃς ἀφορῶσιν αἱ συμβάσεις αὗται.

Τὸ αὐτὸ δέον γενέσθαι προκειμένου περὶ παραχωρήσεων, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1923 διὰ τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν θαλασσίων λιμένων.

Ἄρθρον 20.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς συνεπάγεται τὴν ἀνάληψιν ἐν ἰσχύϊ μειζόνων εὐκολιῶν, παρασχεθεισῶν διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λιμένων, ὑπὸ ὅρους, συμβιβαζομένους πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κανονισμοῦ, οὐδὲ τὴν εἰς τὸ μέλλον παροχὴν τοιούτων εὐκολιῶν κωλύει.

Ἄρθρον 21.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8, αἱ διαφοραί, αἵτινες ἠθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θὰ λύωνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν δύναται νὰ λυθῇ, εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου μέσου φιλικοῦ διακανονισμοῦ, τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη θὰ δύνανται πρὶν ἢ προσφύγωσιν εἰς οἱανδήποτε διαιτητικὴν διαδικασίαν ἢ δικαστικὴν διευθέτησιν, νὰ ὑποβάλωσι τὴν διένεξιν, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτῆς, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς συμβουλευτικὸν καὶ τεχνικὸν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπὶ ζητημάτων συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, ἐγκατεστημένον ὄργανον. Ἐν κατεπειγούσαις περιπτώσεσι μία προκαταρκτικὴ γνωμοδότησις θὰ δύναται νὰ συστήσῃ τὴν λῆψιν παντὸς προσωπικοῦ μέτρου, σκοποῦντος ἰδίᾳ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν ὅλων τῶν εὐκολιῶν, ὧν αὕτη ἀπήλαυε πρὸ τῆς πράξεως ἢ τοῦ γεγονότος, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διένεξιν.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν λύηται κατὰ μίαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προεκτεθεισῶν διαδικασιῶν, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὴν εἰς διαιτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν δι' εἰδικῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας ἀπεφάσισαν ἢ ἀποφασίσωσι νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 22.

Ὑποβαλλομένης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, τοῦτο θὰ δικάζῃ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει διαιτησίας, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἄλλως ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἕκαστον τούτων θὰ διορίζῃ ἕνα διαιτητήν, τοῦ τρίτου μέλους τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἢ, ἐὰν δὲν ἐπέρχηται συμφωνία μεταξὺ αὐτῶν, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης μνημονευομένας ὑποθέσεις συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, ἁρμοδίων παρέδρων· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, τὸ τρίτον μέλος θὰ ἐκλέγηται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προτελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καταρτιζομένου συνυποσχετικοῦ. Ἐὰν τὰ διαμαχόμενα μέρη δὲν συμφωνοῦσι, τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον καταρτίζει κατὰ παμψηφίαν τὸ συνυποσχετικόν, κατόπιν ἐξετάσεως τῶν ὑπὸ τῶν μερῶν διατυπουμένων ἀξιώσεων· ἐὰν δὲν ἐπιτυγχάνηται παμψηφία τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένους ὅρους. Ἐὰν δὲν ὁρίζηται διαδικασία ἐν τῷ συνυποσχετικῷ, καθορίζει ταύτην τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον.

Διαρκούσης τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται οἱ ὅροι τοῦ συνυποσχετικοῦ, τὰ διαμαχόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλουσι τῷ διαρκεῖ δικαστηρίῳ διεθνοῦς δικαιοσύνης, πᾶν διεθνοῦς δικαίου ἢ νομικῆς ἑρμηνείας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ζήτημα, οὗτινος τὴν προεισαγωγικὴν λύσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν μερῶν, τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον θὰ ἔκρινεν ἀναγκαίαν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς διενέξεως.

"Αρθρον 23.

Ἐξυπακούεται ὅτι σκοπὸς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν δύναται δυνάμει οὐδεμιᾶς ἑρμηνείας αὐτοῦ νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἡ ρύθμισις, ὑφ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, δικαιωμάτων, καὶ ὑποχρεώσεων, ὑφισταμένων μεταξὺ χωρῶν, ἀποτελουσῶν τμῆμα, ἢ διατελουσῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κυριάρχου Κράτους, ἀνεξαρτήτως ἐάν, κατ' ἰδίαν λαμβανόμεναι, αἱ χῶραι αὗται τυγχάνωσι συμβαλλόμεναι ἢ μὴ Κράτη.

"Αρθρον 24.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύναται ἑρμηνευομένη, νὰ θεωρηθῇ ὅτι προσβάλλει, ὑφ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενα τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ καὶ τῶν πρὸς αὐτὰ συναφῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου ὑπογραφῆς.

"Αρθρον 4.

Ἀναγνωρίζοντα τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν σιδηροδρόμων παροχῆς ἐπαρκοῦς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολυσυνθέτων ἀναγκῶν τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς ἐλαστικότητος, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη προτίθενται νὰ διατηρήσωσιν ἀπρόσβλητον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, ἐπαγρυπνοῦντα ἅμα, ἵνα μὴ ἡ περ' ἧς ὁ λόγος ἐλευρία ἀσκῆται κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον διὰ τὴν διεθνῆ συναλλαγήν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχωσιν ἱκανὰς εὐκολίας εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν καὶ νὰ μὴ καθιερῶσι διακρίσεις δυσμενεῖς ἔναντι τῶν ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν πλοίων αὐτῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πλεονεκτημάτων, τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν περιορίζεται εἰς τὰς ὑφ' ἑνὸς μοναδικοῦ συμβολαίου διεπομένας μεταφοράς· ἐπεκτείνεται, ὡσαύτως, εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπομένας τοιαύτας, ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτοῖς διατυπουμένους ὅρους.

"Αρθρον 20.

Ἀναγνωρίζοντα τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀφεθῇ εἰς τὰ τιμολόγια ἐν γένει ἐλαστικότης ἐπαρκὴς διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν, ὡς ἔνεστιν ἐπακριβῶς, πρὸς τὰς πολυσυνθέτους ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη διατηροῦσι πλήρη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς οἰκείας των νομοθεσίας υἱοθετημένας ἀρχάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ ἐλευθερία αὕτη νὰ μὴ ἀσκῆται κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον διὰ τὴν διεθνῆ συναλλαγήν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐφαρμόζωσιν εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν τιμολόγια λογικὰ τόσῳ ὡς πρὸς τὰς τιμάς, ὅσῳ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, καὶ ὅπως μὴ καθιερῶσι διακρίσεις δυσμενεῖς ἔναντι τῶν ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν πλοίων αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν κωλύουσι τὸν καθορισμὸν κοινῶν διὰ τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τὴν ναυτιλίαν τιμολογίων, συναδόντων πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τεθειμένας ἀρχάς.

"Αρθρον 21.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 ἀπορρεόντων πλεονεκτημάτων δὲν περιορίζεται εἰς τὰς ὑφ' ἑνὸς μοναδικοῦ συμβολαίου διεπομένας μεταφοράς. Ἐπεκτείνεται ὡσαύτως εἰς μεταφορὰς συνεπαγομένας διαδοχικὰς διαδρομάς, σιδηροδρομικῶς διὰ θαλάσσης ἢ διὰ παντὸς ἑτέρου μεταφορικοῦ μέσου, ἐνεργουμένας διὰ τοῦ ἐδάφους πολλῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ διεπομένας ὑπὸ χωριστῶν συμβολαίων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀκολούθων διατυπώσεων.

Ἐν ἑκάστῳ τῶν χωριστῶν συμβολαίων δέον νὰ γίνηται μνεία τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως καὶ τῆς τελικῆς κατευθύνσεως τῆς μεταφορᾶς· καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς διαδρομῆς, τὸ ἐμπόρευμα δέον νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐνεργούντων τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ παραδίδηται ἀπ' εὐθείας ὑφ' ἑκάστου τούτων εἰς τὸν ἀμέσως ἑπόμενον, ἄνευ μεσάζοντος καὶ ἄνευ ἑτέρας χρονοτριβῆς ἢ τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς παραδόσεως, καὶ τῶν διοικητικῶν, τελωνιακῶν, ἀστυνομικῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν εἴσπραξιν διαπυλίων τελῶν, ἢ ἄλλων διατυπώσεων.

"Αρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου τόσον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς διεθνοῦς διὰ σιδηροδρόμων συναλλαγῆς, ἐν σχέσει πρὸς ἐμπορεύματα προσωρινῶς

σταθμεύοντα ἐν τινι λιμένι, ἀνεξαρτήτως τῆς σημαίας, ὑφ' ἣν εἰσήχθησαν ἢ θὰ ἐξαχθῶσιν.

Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς.

Ἐξυπονοεῖται ὅτι πᾶσα διάκρισις, γινομένη μεταξὺ σημαιῶν καὶ ἔχουσα ὡς ἀποκλειστικὴν αἰτίαν τὴν σημαίαν αὐτήν, δέον νὰ θεωρῆται ὡς διάκρισις δυσμενής, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 4 καὶ 20 τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ.

Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς τῆς περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων συμβάσεως.

Προβαίνοντες εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων σήμερον συνομολογηθείσης συμβάσεως, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

1) Ἐξυπονοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τοὺς, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κατεσκευασμένους, λιμένας καταφυγῆς.

2) Ἐξυπονοεῖται ὅτι ἡ τῆς Βρεττανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπιφύλαξις τῶν διατάξεων τοῦ 24ου Τμήματος τοῦ «Pilotage Act» τοῦ 1913, ἐγένετο ἀποδεκτή.

3) Ἐξυπονοεῖται ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας προβλεπόμεναι ὑποχρεώσεις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ναυλομεσίτας, δὲν θεωροῦνται, ὡς ἀντιτιθέμεναι εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ.

4) Ἐξυπονοεῖται ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ προβλεπόμενος ὅρος ἀμοιβαιότητος, δὲν θὰ ἀποκλείῃ τῆς ἀπολαύσεως τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμοῦ, ἐκεῖνα τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα στεροῦνται θαλασσίων λιμένων καὶ δὲν ἀπολαύουσι, ἐν ζώνῃ θαλασσίου λιμένος ἑτέρου Κράτους τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ρηθέντος κανονισμοῦ προβλεπομένων δικαιωμάτων.

5) Ἐν ᾗ περιπτώσει Κράτος ἢ χώρα τις, ἐφ' ὧν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ σύμβασις, εἶχον τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ συμβαλλόμενόν τι Κράτος, σημαίαν ἢ ἰθαγένειαν, τὸ Κράτος ἢ ἡ χώρα, περὶ ὧν ὁ λόγος, οὐδενὸς τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ὁ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμὸς ἐξασφαλίζει ὑπὲρ τῆς σημαίας ἢ τῶν ὑπηκόων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐπωφεληθῶσιν.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἰσχύν, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ἣν καὶ ὁ σήμερον δεκτὸς γενόμενος κανονισμός, οὗτινος, δέον νὰ θεωρῆται, ὡς ἀποτελοῦν ὁλοκληρωτικὸν τμῆμα.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἑνάτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ἑνὶ ἀντιτύπῳ, κατατεθησομένῳ παρὰ τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν· κεκυρωμένα ἀντίγραφα θὰ δοθῶσιν εἰς πάντα τὰ παρὰ τῇ Συνδιασκέψει ἀντιπροσωπευθέντα Κράτη.

(Ἕπονται αἱ αὐταί, ὡς αἱ τεθεῖσαι εἰς τὸ τέλος τῆς Συμβάσεως ὑπογραφαί).

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.